

Мер „Физиологии и химии“ № 2, „Клеточный анализ. Уро-
дственная наследственность с азотфикационной кислотой в
клетках нервных тканей.“ Франсуаза Дуваль (Mathis Duval)
и Е. Дубилье (Dubille) описали азотфикационную (laboratoire)
№ 2 в парижской клинике, где они изучали анатомию (histolo-
гическую) тканей при различных болезнях, в том числе
при болезни Альциона. Результаты исследований показы-
вали, что в клетках нервных тканей при болезни Альциона
наличие азотфикации было отсутствовать, в то время как
у здоровых людей оно было присутствовать.

„Союз национальных врачей“ опубликовал в 1901 году 10-й юбилейный
журнал, посвященный проблеме болезни Альциона.
В журнале были опубликованы статьи, в которых
рассказывалось о различных методах диагностики и лечения
болезни, а также об ее этиологии. В частности, было пред-
ставлено описание работы французского врача Рамеа (Rameau),
который впервые выделил болезнь Альциона из числа
других заболеваний нервной системы. Он установил,
что болезнь Альциона характеризуется наличием
изменений в нервных клетках, особенно в мозге и спинном
материнском канале. Болезнь Альциона отличается
от других заболеваний нервной системы тем, что она
является прогрессирующим процессом, который не поддается
лечению. В журнале также было опубликовано описание
лечения болезни Альциона, основанное на применении
специальных методов терапии, таких как диетотерапия
и физиотерапия.

7. Всемирная выставка в Париже, организованная
Французским обществом врачей, состоялась в 1900 году.
На выставке было представлено множество экспонатов, включая
различные методы диагностики и лечения болезни Альциона.
Были продемонстрированы различные инструменты
и аппараты для исследования мозга и спинного мозга.
Во время выставки было опубликовано множество статей
о болезни Альциона, в которых были описаны ее
клинические проявления, диагностика и лечение.
Особое внимание было уделено изучению болезни
в детском возрасте, так как это было самым распространенным
формой болезни в то время.

8. В 1900 году в Париже состоялась конференция
по проблеме болезни Альциона. На конференции
было решено создать международную комиссию по изучению
этого заболевания. Комиссия была создана в 1901 году
в Париже, и ее задача состояла в том, чтобы
объединить усилия всех стран мира для изучения
и лечения болезни Альциона. Комиссия проводила
различные научные исследования, включая изучение
анатомии и физиологии мозга и спинного мозга, а также
разработка методов диагностики и лечения болезни.
Комиссия также организовала международные конференции
и семинары, на которых специалисты из разных стран
обменивались опытом и знаниями в области изучения
и лечения болезни Альциона.

ОГЛАШЕНИЕ РЕДАКЦИИ КНИГИ

„Задачи химии“ впервые опубликованы в 1897 году
в Берлинской научной библиотеке (Kleinschlesische Bibliothek).
Автором книги является Е. Пайзер (E. Peiser),
издана в Берлине в 1897 году. Книга состоит из трех частей:
части I, II и III.

— Часть I включает в себя основные понятия
и методы химии. В части I описаны основные
концепции химии, такие как атомная теория
и квантовая механика. В части I также
описаны основные закономерности химии,
включая закон сохранения массы и закон
атомарности. В части I также описаны
основные методы химии, такие как
экспериментальная химия и теоретическая
химия. В части I также описаны основные
принципы химии, такие как закон
атомарности и закон сохранения массы.
— Часть II включает в себя основные
понятия и методы органической химии.
В части II описаны основные закономерности
органической химии, такие как закон
атомарности и закон сохранения массы.
— Часть III включает в себя основные
понятия и методы неорганической химии.
В части III описаны основные закономерности
неорганической химии, такие как закон
атомарности и закон сохранения массы.

— Библиография включает в себя основные
литературные источники по химии, а также
библиографию химии. В библиографии
включены основные труды по химии,
включая труды Е. Пайзера, а также
труды других авторов по химии.
— Таблицы включают в себя основные
таблицы по химии, включая таблицы
атомных масс и таблицы элементов.
— Справочники включают в себя основные
справочники по химии, включая справочники
атомных масс и справочники по элементам.

— Год издания: 1897 год. Книга: „Задачи химии“
автор: Е. Пайзер. Издательство: Берлинское
научное общество. Количество страниц: 1897.
— Год издания: 1897 год. Книга: „Задачи химии“
автор: Е. Пайзер. Издательство: Берлинское
научное общество. Количество страниц: 1897.
— Год издания: 1897 год. Книга: „Задачи химии“
автор: Е. Пайзер. Издательство: Берлинское
научное общество. Количество страниц: 1897.
— Год издания: 1897 год. Книга: „Задачи химии“
автор: Е. Пайзер. Издательство: Берлинское
научное общество. Количество страниц: 1897.
— Год издания: 1897 год. Книга: „Задачи химии“
автор: Е. Пайзер. Издательство: Берлинское
научное общество. Количество страниц: 1897.

“ բարակ ցաւի, դէմ՝ հնարած նոր դեղը՝ ինչպէս կը գուշակուեր, դարձեալ գործնախնի մէջ չհաստատեցաւ: — Թույ եւ իսկ վրաբառն տոքէն շա մեծ յառաջադիմութիւն ըրաւ, վերջնը հնարեց կալօ (Calot) բժիշկը: — Ուշանգէնի ճառագայթները՝ աշաց հիւանդութեան դէմ մեծ օգուաներցց տուին: — Պրոֆ. Շնիկի դիւտը գեռ հրապարակ հանուած չէ: — Օսէրէ իւրէ լաւաց գաղղիացի եցիստարան՝ Ամէլին (Amélineau), վերին երիկասու Արիւ գոսի մէջ Օսիրիսի գերեզմանը գտած է — կ'ըսէ հեռագիրը, եւ մինչեւ հիմայ չէնցքուեցաւ այս լուրը: Նշն գաղղիացի դիսնականն երկու վերջն ճանուները՝ գտած էր Քրիստոսէ յառաջ 3000ի թագաւորած հարասութեան (dynastie) թագաւորներուն գերեզմանները:

— Մարտնչն 20ին ճների իւրէն իւր 70 ամաց ճննդենս տարեգարձը կատարեց: Կորլիկիայի այս վիպագիրը՝ պար մայն երկու մրցակից անի, զջող եւ զլէու Տոլստոյ:

— Ի ուկին (Զինսատան) նոր Համալսարանի մը ծրագիրը կը պատրաստուի. պիտի ունենայ տալը ճնշէ (faculté). Աստղաբանութիւն եւ Ռւտողութիւն, Երկրագիտութիւն, Փիլիսոփայութիւն եւ Կրթք, Քաղաքագիտութիւն, Գրականութիւն եւ Օտար լիզուներ, Բազմագիտութիւն եւ Ծովագիտութիւն, Երկրագրութիւն, Արևեստախոսութիւն, Վաճառականական գիտութիւն, Բժշկութիւն:

— Ի Հռոմ՝ Պալատինի Պրոֆէսոր Մարտիկի իւրեան հանած պատկիրը՝ որ Քրիստոսի Խաչելութիւնը կը ներկայացնէ, մեծ վիճականութիւն յարուցած է: Պատկերը մենք տեսանք (գերման. լազգրաց մէջ): Հետաքրքրական վեճաբանութեան եւըն կը սպասենք:

— „Monotype“ („Մէնատիպ“) անուամբ հնարաւած “գրաշար”, մեքենան՝ մինչեւ հիմայ նիւ-Եորիկ եւ Զեկագոյի մեծ լրագիրներու եւ „Globe“ ու „Pall Mall Gazette“ ի գործածած „Monoline“ անուամբ գրաշար մեքենային կատարելավ որդենալի է: Մրտաքին տեսքով՝ Էւլումբինային շատ կլնմանի: Գրաշարներու ուղարկն է այս մեքենան...:

— Նոր երիսոն ըստ Ժամանակին ամենամեծ գիւտերէն մէկն ըրաւ՝ լիչ. Երիտասարդ ուսուցիչ մը՝ Յովէ. Շէպանիկ (Jahn Szczepanik): Իւր դիւտը կ'անուանէ հեղինակը՝ Տելչիուրունի (Ելչիտրական հեռաւան): Մղններով հեռու պատկերներ, անսարաններ, պիտի ներփայացուին այս հեռաւանով՝ իրենց բնական գործութեան մէջ այս հեռաւանին այս հեռաւանով՝ իրենց բնական

գործութեան շարժումներով են: Արդէն Գաղղիայի 1900ի 8ուցահանդիսի Վարչութեան հետ դաշններ գրաւ է այս երիտասարդ գիտականը (հաղիւ գեռ 27 տարւան է), եւ առաջին անգամ ի Պարիս հրապարակ պիտի ելէ այս նոր գիւտը: Հետաքրքրական պարագայ մնուն է գիննալը թէ հեղինակը՝ գիտութեանց նրբթին տեսական վարդապետութիւններէն աւելի՝ օգտուած է — — Ժիւլ Վերնի գիտական վեպերէն: Ցուցահանդէսին մէջ առանձին պավիլոնն մը պիտի կառուցածի, եւ օրը երեք անգամ Պ-րէի Օսէրոյ ներկայացուցութերը պիտի փոխադրուին այս պավիլոնի մէջ: Հանդիսականք պիտի ունենան իրենց ականցին վրայ հեռացանի գործիք մը, իսկ աչքին առջեւ հեռաւանուը, որով Օսկերյի գերասաններու թէ շարժումն ներն պիտի անձննեն եւ թէ ձայնն ու երգը պիտի լսեն: Եթէ առուգուի “նոր Էդիսոնի”, այս գիւտը, պյն ասեն հեռագիրը կատարած պիտի ըլլայ այլ եւս իւր պաշտօնը: Ժիւլ Վերնի պաշտօնը:

ՔԱՂ ԱՐՔԵՎԱՆ ՏԵՍՈՒՐԻ ԹԱՐԱՆ

Վլանա, 26 Մարտ, 1898:

Առարդիս - Հունգարիս: Խորհրդան ամսոյս 21ին բացունցաւ, բայց զարմանալի նախադէպում մը, որոն ոչ ոք կը սպասէր: Գր. Գաուշ հրատարակեց “լիգուար նոր կարգադրութիւնն”, մը, որով ջնշեց Բաղնիկի կոմինին կարգադրութիւնը. սակայն հրատարակման երկրորդ օրն անակնկալ կերպով հրաժարեցաւ Գաուշի պաշտօնարանն ալ: Կոմին Խորնի (Thorn) պաշտօնարանը հարկա պատասխանատու չէ իւր երկու նախորդ պաշտօնարաններու հրատարակութեանց. քաղաքականութեան խաղացած յաջող ղեղթերէն մէկն եղաւ այս հրաժարումի: Նոր խորհրդարանը՝ թէ Տէօնէրէրի եւ իւր 4 հոգիէ քաղաքացած կոմինակցութիւնն անսես ընծնի, խաղաղութեամբ գործելու մեջ յոյս կու տայ: Հարկաւոր է վերջապէս այս հաղաղութեանը, քանի որ արտաքին քաղաքականութեան “ծանր մժնութիւրը, կ'ենթալորէ թէ ամէն տէրութիւն պատրաստ է յանկարծական շփոթութեանց առջեւ. եւ երկրորդ Փրանց նօգէֆ կայ-